ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ - ସଂଖ୍ୟା ଛଅଷଠି

ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ସିମ୍ଫୋନୀର ଉନ୍ମୋଚନ: ମୋହରଲଗାଇବାର ସମୟ, ଅନ୍ତିମ ବର୍ଷା, ଏବଂ ବାବେଲରୁ ବାହାରିଆସିବାର ଆହ୍ୱାନ

Jeff Pippenger
2024-01-30

ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଆମେ ଯେଉଁ ଅଂଶଟିକୁ ବିଚାର କରିଥିଲୁ, ସେଠାରେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ, ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଅଠାରର "ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ମହାନ ଉଡ଼ାଣ" "ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସିବ ନାହିଁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ ପାଖରେ ଏକ ପ୍ରବୁଦ୍ଧ ଜନସମୂହ ନଥାଏ, ଯେମାନେ ଅନୁଭବଦ୍ୱାରା ଜାଣନ୍ତି ଯେ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହ ସହକର୍ମୀ ହେବାର ଅର୍ଥ କ'ଣ।" କିନ୍ତୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଏହା ଯେ, ଯେତେବେଳେ "ଆମ ପାଖରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସେବା ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ, ସର୍ବାନ୍ତଃକରଣୀୟ ସମର୍ପଣ ରହିବ, ସେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱର ଏହି ତଥ୍ୟକୁ ତାଙ୍କର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଅପରିମିତ ଉଡ଼ାଣ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱୀକାର କରିବେ।" "ମହାନ ଉଡ଼ାଣ"ର ଏହି ପରିଚୟ ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ରତର ଉଡ଼ାଣକୁ (ଏକ ପରିମାପକ) ସୂଚିତ କରେ।

୨୦୦୧ ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧ ତାରିଖରେ, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାରୋ ଅଧ୍ୟାୟର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଅବତରଣ କଲେ, କିନ୍ତୁ "କଳିସିୟାର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଅଂଶ" ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ, ଏବଂ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ, "ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ସହକର୍ମୀ ଶ୍ରମିକ ନୁହନ୍ତି।" ୨୦୦୧ ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧ ତାରିଖରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ସେହି ସମୟପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱର ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି ଯେ ଶେଷରେ ଏମିତି ଏକ ଦଳ ରହିଛି ଯେଉଁମାନେ "ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସେବା ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ, ସର୍ବାନ୍ତଃକରଣ ସମର୍ପଣ" ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି, ପରବର୍ଷା "ମାପିତ" ହୁଏ, ଜୀବିତମାନଙ୍କର ବିଚାର ଘଟେ, ଏବଂ ବିଚାର ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ।

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଅଠାରତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦୁଇଟି ସ୍ୱରଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି, ଯାହାକୁ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଆମକୁ ସୂଚନା ଦିଅନ୍ତି ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକ ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଇଟି ଆହ୍ୱାନ। ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର (ଆହ୍ୱାନ) ହେଉଛି ବାବିଲୋନରୁ ବାହାରିଆସିବାର ଆହ୍ୱାନ, ଯାହା ସନ୍ନିକଟରେ ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ଘଟେ। ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର ୧୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର, ୨୦୦୧ ରେ ଆସିଥିଲା। ସେତେବେଳେ ଯେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଢାଳଣ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ତାହା "ମାପିତ" ଥିଲା, କାରଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ସେହି ଜନମାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଉପରେ ସେ ଶେଷରେ "ଅମାପ" ଭାବରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଢାଳିବେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ମହା ଭୂମିକମ୍ପର ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ପତାକାରୂପେ ଉତ୍ତୋଳନ କରିବେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଅଠାରତମ ଅଧ୍ୟାୟର ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର ଧ୍ୱନିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ସେହି ଦଳଟିଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା, କାରଣ ସେମାନେ ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ଥିବା ଲୋକମାନେ ହେବେ।

୧୮୪୪ ମସିହାର ବସନ୍ତକାଳର ପ୍ରଥମ ନିରାଶା ସମୟରେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନେ ପତିତ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ହୋଇପଡ଼ିଲେ, ଏବଂ ସେତେବେଳେ ଯେ ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ବିଳମ୍ବର ସମୟରେ ପାଇଲେ, ସେମାନେ ସେହିମାନଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କଲେ, ଯେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରଜା ନଥିଲେ। ୨୦୦୧ ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧ ତାରିଖରେ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଅଠାରର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦୂତ ଅବତରିତ ହେଲେ, ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶେଷ-ଦିନର ମନ୍ଦିରର ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ଓ ପୁନରୁତ୍ଥାପନର ପ୍ରଥମ ପଦକ୍ଷେପ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଏବଂ ସେହି ଆରମ୍ଭ ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟର ପରୀକ୍ଷା ସହିତ ହେଲା। ୨୦୨୦ ମସିହା ଜୁଲାଇ ୧୮ ତାରିଖରେ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଦ୍ୱିତୀୟ ପଦକ୍ଷେପ ଆରମ୍ଭ ହେଲା। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବପ୍ତିସ୍ମ ସମୟରେ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ପୃଥକୀକରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ ହେଲା, କାରଣ ସେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପ୍ରଥମ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବାଛିନେଲେ, ଯେମାନେ ସେହି ଇତିହାସରେ ସେ ନିର୍ମାଣ କରୁଥିବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ମନ୍ଦିରର ଭିତ୍ତିସ୍ତମ୍ଭ ଥିଲେ।

ତାଙ୍କ ତିନି ଓ ଅର୍ଦ୍ଧ ବର୍ଷର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ର ଆରମ୍ଭ ରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମନ୍ଦିରକୁ ଶୁଦ୍ଧ କଲେ, ଯାହାକୁ ସେ "ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ର ଘର ବୋଲି ପରିଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ତାଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ର ଶେଷରେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଓ ଶେଷଥର ପାଇଁ

ମନ୍ଦିରକୁ ଶୁଦ୍ଧ କଲେ, ତାଙ୍କର ଘୋଷଣା ଥିଲା, "ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଘର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଉଜାଡ଼ ଅବସ୍ଥାରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଇଛି।" ପୂର୍ବତନ ଚୁକ୍ତିର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ତାଙ୍କର ନୂତନ ଚୁକ୍ତିର ଲୋକମାନେ "ତାଙ୍କର ମନ୍ଦିର" ଭାବେ ସ୍ଥାପିତ ହେଲେ। ରବିବାର ବିଧିର ସମୟରେ ସେଭେନ୍ଥ-ଡେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ କଳିସିଆର କର୍ପୋରେଟ୍ ଗଠନ ଉଜାଡ଼ ହୋଇଯିବ।

> "ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା କହନ୍ତି, 'ମୁଁ ଆଉ ଜଣେ ଦୂତଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କରୁଥିବା ଦେଖିଲି, ସେ ମହା ଅଧିକାର ସମ୍ପନ୍ନ ଥିଲେ; ଏବଂ ପୃଥିବୀ ତାଙ୍କ ମହିମାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା। ସେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସ୍ୱରରେ ବହୁତ ଜୋରରେ କହିଲେ, ବାବିଲୋନ୍ ମହାନଗର ପତିତ ହୋଇଛି, ପତିତ ହୋଇଛି, ଏବଂ ସେ ଭୂତମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ହୋଇଯାଇଛି' (ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ 18:1, 2)। ଏହା ସେହି ଏକେଇ ବାର୍ତ୍ତା ଯାହା ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିଲା। ବାବିଲୋନ୍ ପତିତ ହୋଇଛି, 'କାରଣ ସେ ନିଜ ବ୍ୟଭିଚାରଜନିତ କ୍ରୋଧର ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ସମସ୍ତ ଜାତିଙ୍କୁ ପାନ କରାଇଛି' (ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ 14:8)। ସେହି ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ କ'ଣ?—ତାହାର ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷାମାନ। ସେ ଚତୁର୍ଥ ଆଜ୍ଞାର ବିଶ୍ରାମଦିନର ସ୍ଥାନରେ ଜଗତକୁ ଗୋଟିଏ ମିଥ୍ୟା ବିଶ୍ରାମଦିନ ଦେଇଛି, ଏବଂ ଏଦେନରେ ଶୈତାନ ହବାଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ କହିଥିବା ମିଥ୍ୟାକଥାକୁ ପୁନରୁକ୍ତ କରିଛି—ଆତ୍ମାର ସ୍ୱାଭାବିକ ଅମରତ୍ୱ। ଏପରି ଅନେକ ସମ୍ପର୍କିତ ଭ୍ରାନ୍ତିକୁ ସେ ଦୂରଦୂରନ୍ତରେ ପ୍ରଚାର କରିଛି, 'ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ଆଜ୍ଞାକୁ ଶିକ୍ଷା ବୋଲି ଶିଖାଉଛି' (ମାଥିଉ 15:9)।
>
> "ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ତାଙ୍କର ସାର୍ବଜନୀନ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କଲେ, ସେ ମନ୍ଦିରକୁ ତାହାର ପବିତ୍ରତାଭଙ୍ଗକାରୀ ଅପବିତ୍ରତାରୁ ଶୁଦ୍ଧ କଲେ। ତାଙ୍କର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲା ମନ୍ଦିରର ଦ୍ୱିତୀୟ ଶୁଦ୍ଧିକରଣ। ସେହିପରି ଜଗତକୁ ସଚେତନ କରିବା ପାଇଁ ଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟରେ, କଳିସିଆମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଇଟି ପୃଥକ୍ ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଏ। ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ହେଉଛି, 'ବାବିଲୋନ ପତିତ ହୋଇଛି, ପତିତ ହୋଇଛି, ସେହି ମହାନ ନଗରୀ, କାରଣ ସେ ତାହାର ବେଶ୍ୟାଚାରର କ୍ରୋଧର ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ସମସ୍ତ ଜାତିକୁ ପାନ କରାଇଛି' (ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 14:8)। ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାର ଉଚ୍ଚ ଧ୍ୱନିରେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱର ଶୁଣାଯାଏ, ଯାହା କହୁଛି, 'ହେ ମୋର ଲୋକମାନେ, ତାହାରୁ ବାହାରି ଆସ, ଯେଣୁ ତୁମେ ତାହାର ପାପମାନଙ୍କର ଅଂଶୀ ନ ହଅ, ଏବଂ ଯେଣୁ ତୁମେ ତାହାର ପୀଡ଼ାମାନଙ୍କର ଭାଗୀ ନ ହଅ। କାରଣ ତାହାର ପାପମାନ ସ୍ୱର୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିଯାଇଛି, ଏବଂ ଈଶ୍ୱର ତାହାର ଅନ୍ୟାୟକାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିଛନ୍ତି' (ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 18:4, 5)।" Review and Herald, December 6, 1892.

ପ୍ରଥମ ମନ୍ଦିର-ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଅଠାରର ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର ସହ ସମନ୍ୱିତ ଅଟେ, ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର ହେଉଛି ସେହି ଉଚ୍ଚ ଘୋଷଣା, ଯାହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପାଳକୁ ବାବିଲନରୁ ବାହାରି ଆସିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରେ। ପ୍ରଥମରୁ ତୃତୀୟ ପଦ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେତେବେଳେ ପୂରଣ ହେଲା, ଯେତେବେଳେ ନ୍ୟୁୟର୍କ ସହରର ମହାନ ଭବନଗୁଡ଼ିକୁ ଭୂମିସାତ୍ କରାଯାଇଥିଲା। ଏହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11, 2001 ରେ ଘଟିଥିଲା, ଏବଂ ପ୍ରଥମ ମନ୍ଦିର-ଶୁଦ୍ଧିକରଣ, କିମ୍ବା ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୁଇଟି ଆହ୍ୱାନ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମଟି, କରାଯାଇଥିଲା। ପ୍ରଥମ ଆହ୍ୱାନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବାପ୍ତିସ୍ମ ସମୟରେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଯେତେବେଳେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କଲେ ଏବଂ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ ପାଇଁ ପରୀକ୍ଷା ଆରମ୍ଭ ହେଲା। ଅଗଷ୍ଟ 11, 1840 ରେ ପ୍ରଥମ ମନ୍ଦିର-ଶୁଦ୍ଧିକରଣ, କିମ୍ବା ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୁଇଟି ଆହ୍ୱାନ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମଟି, ମିଲେରାଇଟ ଆନ୍ଦୋଳନ ପ୍ରତି କରାଯାଇଥିଲା।

ସେହି ସମୟରେ, ଅନୁସନ୍ଧାନମୂଳକ ବିଚାରର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟାୟଗୁଡ଼ିକ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତଭାବେ, ଉତ୍ତର ବର୍ଷା ଏବଂ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୋହରାଙ୍କନ ଆରମ୍ଭ ହେଲା। ସେହି ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟାୟଗୁଡ଼ିକରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଏପରି ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି ଯେ, ସେ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ପାପଗୁଡ଼ିକୁ ପାପର ପୁସ୍ତକରୁ ମିଟାଇ ଦେଉଛନ୍ତି, କିମ୍ବା ନିଜକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରୁଥିବାମାନଙ୍କର ନାମଗୁଡ଼ିକୁ ଜୀବନର ପୁସ୍ତକରୁ ମିଟାଇ ଦେଉଛନ୍ତି। ସେହି ସମୟକାଳ ହେଉଛି ଉତ୍ତର ବର୍ଷାର ଛିଟାଇବାର ସମୟକାଳ, କାରଣ ଯେତେବେଳେ ମଣ୍ଡଳୀ ଶୁଦ୍ଧ ହେବ ସେତେବେଳେ ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱର ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ପରିମାଣ ବିହୀନଭାବେ ଢାଳିବେ। ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଢାଳିବା ପରିମାଣ ବିହୀନ ହେବ।

> "ଭାଇମାନେ, ପ୍ରସ୍ତୁତିର ଏହି ମହାନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ତୁମେ କ'ଣ କରୁଛ? ଯେମାନେ ଜଗତ ସହିତ ଏକୀଭୂତ ହେଉଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଜଗତୀୟ ଛାଞ୍ଚକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ପଶୁର ଚିହ୍ନ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଛନ୍ତି। ଯେମାନେ ନିଜପ୍ରତି

ଅବିଶ୍ୱାସୀ, ଯେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନମ୍ର କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସତ୍ୟର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରି ନିଜ ପ୍ରାଣକୁ ପବିତ୍ର କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଛାଞ୍ଚକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ନିଜ ଲଲାଟରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମୋହର ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଛନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ ଆଦେଶ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ ଏବଂ ଛାପ ଲାଗିଯିବ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ଚରିତ୍ର ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ମଳ ଏବଂ ନିଷ୍କଳଙ୍କ ରହିବ।" Testimonies, volume 5, 216.

"ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ପାପ, ଧର୍ମିକତା ଏବଂ ବିଚାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜଗତକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିବା। ସତ୍ୟକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବାମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ରୀକୃତ ହୋଇ, ଉଚ୍ଚ ଓ ପବିତ୍ର ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନଙ୍କ ଅନୁସାରେ ଚାଲୁଥିବା ଏବଂ ଉଚ୍ଚ, ଉଦାତ୍ତ ଅର୍ଥରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରୁଥିବାମାନଙ୍କ ଓ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପାଦତଳରେ ଦଳନ କରୁଥିବାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପୃଥକ୍କରଣର ସୀମାରେଖାକୁ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିବା ଦେଖି ମାତ୍ର ଜଗତକୁ ସତର୍କ କରାଯାଇପାରେ। ଆତ୍ମାଙ୍କର ପବିତ୍ରୀକରଣ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମୁଦ୍ରା ଧାରଣ କରୁଥିବାମାନଙ୍କ ଓ ଜାଲିଆତି ବିଶ୍ରାମଦିନ ପାଳନ କରୁଥିବାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ପରୀକ୍ଷାର ସମୟ ଆସିଲେ, ପଶୁର ଚିହ୍ନ କ'ଣ ତାହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ। ସେହିଟା ହେଉଛି ରବିବାର ପାଳନ। ଯେମାନେ ସତ୍ୟ ଶୁଣିସାରିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଦିନକୁ ପବିତ୍ର ବୋଲି ମାନିବାକୁ ଜାରି ରଖନ୍ତି, ସେମାନେ ସମୟ ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ଚିନ୍ତା କରିଥିବା ପାପପୁରୁଷର ଚିହ୍ନ ବହନ କରନ୍ତି।" Bible Training School, December 1, 1903.

ଯିଶାୟା "ପୂର୍ବ ପବନର ଦିନ"କୁ—ଯାହାକୁ ସେ "ପ୍ରଚଣ୍ଡ ପବନ" ବୋଲି ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନଟ କରିଛନ୍ତି, ଯାହାକୁ ରୋକି ରଖାଯାଇଛି (stayeth)—ସେହି ସମୟ ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ "ମାପନ" ଆରମ୍ଭ ହୁଏ।

ପରିମାପରେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ତାହାକୁ ବାହାରକୁ ପଠାଏ, ସେତେବେଳେ ତୁମେ ତାହା ସହିତ ବିବାଦ କରିବ; ପୂର୍ବ ପବନର ଦିନରେ ସେ ନିଜର କଠୋର ପବନକୁ ରୋକି ରଖେ। ତେଣୁ ଏହିପରି ଭାବେ ଯାକୋବଙ୍କ ଅନ୍ୟାୟ ପରିଶୋଧିତ ହେବ; ଏବଂ ତାଙ୍କର ପାପ ଦୂର କରିବାର ସମସ୍ତ ଫଳ ଏହି ହେଉଛି—ଯେତେବେଳେ ସେ ବେଦୀର ସମସ୍ତ ପାଥରକୁ ଚୂର୍ଣ୍ଣବିଚୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ଖଡ଼ିପାଥର ପରି କରେ, ସେତେବେଳେ ଉପବନମାନ ଓ ପ୍ରତିମାମାନ ଆଉ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ରହିବେ ନାହିଁ। ତଥାପି ସୁଦୃଢ଼ ନଗର ଉଜାଡ଼ ହେବ, ନିବାସସ୍ଥାନ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ହେବ, ଏବଂ ମରୁଭୂମି ସଦୃଶ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯିବ; ସେଠାରେ ବଛୁର ଚରିବ, ସେଠାରେ ସେ ଶୁଇ ପଡ଼ିବ, ଏବଂ ତାହାର ଶାଖାପ୍ରଶାଖାକୁ ଭକ୍ଷଣ କରିଦେବ। ଯେତେବେଳେ ତାହାର ଶାଖାମାନ ଶୁଖିଯିବ, ସେଗୁଡ଼ିକ ଭଙ୍ଗି ଦିଆଯିବ; ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଆସି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦାହ କରିବେ; କାରଣ ସେମାନେ ବୁଦ୍ଧିହୀନ ଜନସମୂହ; ଏହିହେତୁ ଯିଏ ସେମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ସେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୃପା କରିବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ଯିଏ ସେମାନଙ୍କୁ ଗଢ଼ିଛନ୍ତି, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଦେଖାଇବେ ନାହିଁ। ଏବଂ ସେହି ଦିନରେ ଏପରି ଘଟିବ ଯେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ନଦୀର ନାଳାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ମିଶରର ଝରଣା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଝାଡ଼ି ଅଲଗା କରିବେ, ଏବଂ ହେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନେ, ତୁମେ ଏକେକ କରି ସଂଗ୍ରହୀତ ହେବ। ଏବଂ ସେହି ଦିନରେ ଏପରି ଘଟିବ ଯେ, ମହା ତୂରୀ ଫୁଙ୍କାଯିବ, ଏବଂ ଯେମାନେ ଅଶ୍ଶୂର ଦେଶରେ ନଷ୍ଟ ହେବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ଥିଲେ, ଓ ମିଶର ଦେଶରେ ନିର୍ବାସିତ ଥିଲେ, ସେମାନେ ଆସିବେ, ଏବଂ ଯିରୂଶାଲେମର ପବିତ୍ର ପର୍ବତରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଉପାସନା କରିବେ। ଯିଶାୟ 27:6–13।

"ପୂର୍ବ ପବନ" ହେଉଛି ସେହି ଶକ୍ତି ଯାହା "ତର୍ଶୀଶର ଜାହାଜମାନଙ୍କୁ" ବୁଡ଼ାଇ ଦେଏ ଏବଂ ଟୀରର ବେଶ୍ୟା ଉପରେ ବିଚାର ଆଣେ। "ପୂର୍ବ ପବନ" ହେଉଛି ସେହି ଶକ୍ତି ଯାହା ରାଜାମାନଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ କରେ। "ପୂର୍ବ ପବନ" ହେଉଛି ସେହି ଯାହା ମିଶର ଉପରେ "ଶସ୍ୟଦାହ" ନାମକ ବିପଦ ଆଣିଥିଲା, ଯାହା ସାତ ବର୍ଷର ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା, ଯେପରି ଯୋସେଫ ଓ ଫାରାଓ ସମଗ୍ର ଜଗତକୁ (ମିଶରକୁ) ଦାସ୍ୟରେ ଆଣିଥିଲେ, ଏବଂ ମିଶରରୁ ମୁକ୍ତିର ସମୟରେ ସବୁକିଛି ଖାଇଦେଇଥିବା "ପଙ୍ଗପାଳମାନଙ୍କୁ" ଆଣିଥିବାଟି ମଧ୍ୟ "ପୂର୍ବ ପବନ" ଥିଲା। ଇସ୍ଲାମ ହେଉଛି "ପୂର୍ବ ପବନ।"

ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ସୁଧାର ଆନ୍ଦୋଳନଗୁଡ଼ିକ ସ୍ଥାପିତ କରେ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୁଧାର ଆନ୍ଦୋଳନର ନିଜସ୍ୱ ବିଶିଷ୍ଟ ବିଷୟ ରହିଛି। ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ସୁଧାର ଆନ୍ଦୋଳନର ବିଷୟ ହେଉଛି ଇସଲାମ। ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11, 2001 ରେ, ତୃତୀୟ ଦୁଃଖର ଇସଲାମ ପୃଥିବୀ-ପଶୁ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କଲା, ଏବଂ ଜର୍ଜ ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. ବୁଶ, "ଦ୍ୱିତୀୟ", ତୁରନ୍ତ "ପୂର୍ବ ପବନ" ଉପରେ ଏକ ସଂଯମ ଆରୋପ କଲେ। ସେହି ଘଟଣାରେ, ଯେପରି ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ ଲେଖିଛନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ନ୍ୟୁ ୟର୍କ ସହରର ବିଶାଳ ଭବନଗୁଡ଼ିକ ଧ୍ୱଂସ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାର ଅଧ୍ୟାୟ, ପଦ 1 ରୁ 3 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂରଣ ହୋଇଥିଲା। ସେହି ତିନୋଟି ପଦ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାର ଅଧ୍ୟାୟର ଦୁଇଟି ସ୍ୱରର ମଧ୍ୟରୁ

ପ୍ର ଥମଟିକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଦ୍ୱ ିତୀୟ ସ୍ୱ ରଟି ପଦ 4 ରେ ଅବସ୍ଥ ିତ, ଏବଂ ସେହିଟି ବାବିଲୋନରୁ ବାହାରିବାର ଆହ ାନକୁ ଚିହ୍ନ ିତ କରେ, ଯାହା ଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ର ରେ ରବିବାର ଆଇନ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ। ତୃତୀୟ ଦୁଃଖର ଇସ ଲାମ, ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ ସାତ ଅଧ ାୟର ଚାରିଜଣ ଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱ ାରା ସଂଯତ ରହେ, ଯେତେବେଳେ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ୁ ମୋହର ଦିଆଯାଉଛି।

> "ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଇର୍ଷାଳୁ ପରମେଶ୍ୱର ଅଟନ୍ତି, ତଥାପି ସେ ଏହି ପିଢ଼ୀରେ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କର ପାପ ଓ ଅତିକ୍ରମଗୁଡ଼ିକୁ ଦୀର୍ଘ ସହନଶୀଳତାରେ ବହନ କରୁଛନ୍ତି। ଯଦି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କର ପରାମର୍ଶରେ ଚାଲିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଥାନ୍ତା, ସତ୍ୟର ସନ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର ପୃଷ୍ଠପଟରେ ବସୁଥିବା ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ପାଖକୁ ବହନ କରାଯାଇଥାନ୍ତା। ଯଦି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥାନ୍ତେ ଓ ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟର କର୍ତ୍ତା ହୋଇଥାନ୍ତେ, ଯଦି ସେମାନେ ତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାମାନଙ୍କୁ ପାଳନ କରିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେହି ଦୂତ ଆକାଶମଧରେ ଉଡ଼ି ଉଡ଼ି ସେହି ଚାରି ଦୂତଙ୍କ ପାଖକୁ ସନ୍ଦେଶ ନେଇ ଆସୁ ନଥାନ୍ତା, ଯେଉଁମାନେ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ବହିବା ପାଇଁ ପବନଗୁଡ଼ିକୁ ଛାଡ଼ିଦେବାକୁ ଥିଲେ, ଏହିପରି ଡାକି କହୁଥିଲା, ଧର, ଧର, ସେହି ଚାରି ପବନକୁ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କ ଲଲାଟରେ ମୋହର ଲଗାଇ ନଯାଏ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ବହିବେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ପରି ଲୋକମାନେ ଅନାଜ୍ଞାକାରୀ, ଅକୃତଜ୍ଞ, ଅପବିତ୍ର ଥିବାରୁ, ସମସ୍ତେ ଶେଷ କୃପାର ସନ୍ଦେଶକୁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ଘୋଷିତ ହୋଇଥିବା ଶୁଣିପାରନ୍ତୁ ବୋଲି ସମୟ ଦୀର୍ଘିତ କରାଯାଇଛି। ପ୍ରଭୁଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି, ମୋହରାଙ୍କନର ସମୟ ବିଳମ୍ବିତ ହୋଇଛି। ଅନେକେ ସତ୍ୟକୁ ଶୁଣିନାହାନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଶୁଣିବା ଓ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେବା ପାଇଁ ଏକ ସୁଯୋଗ ଦେବେ, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମହାନ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଗ୍ରସର ହେବ।" Manuscript Releases, volume 15, 292.

ଯେମାନେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ହୋଇଛନ୍ତି, ସେମାନେ ରବିବାର ଆଇନ ପୂର୍ବରୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ହୋଇଛନ୍ତି; କାରଣ, ପୃଥିବୀକୁ କେବଳ ଏହା ଦେଖିବାଦ୍ୱାରା ସଚେତନ କରାଯାଇପାରେ, ଏବଂ ସେହିପରି ବାବିଲନରୁ ଡାକି ବାହାର କରାଯାଇପାରେ, ଯେ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ରବିବାର ଆଇନ ସଙ୍କଟରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ମୁଦ୍ରା ବହନ କରୁଛନ୍ତି। ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 2001 ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର ସମୟ ବିଳମ୍ବିତ ହୋଇଥିଲା।

ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ଶେଷ ପିଢ଼ୀଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧନ କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ଏହି ଅଂଶଟି ସିଧାସଳଖ ଭାବେ ଅନ୍ତିମ ପିଢ଼ୀକୁ ଉଦ୍ଦିଶ୍ୟ କରି କୁହାଯାଇଛି। ଏହି ଅନ୍ତିମ ପିଢ଼ୀରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ "ତାଙ୍କର ପରାମର୍ଶରେ ଚାଲିଲେ ନାହିଁ," ଏବଂ ସେହି କାରଣରୁ ମୋହରାଙ୍କନର ସମୟ ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ଓ ବିଳମ୍ବିତ ହେଲା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ଅଥାହ ଗର୍ତ୍ତରୁ ଉଠିଆସୁଥିବା ପଶୁଟି, ଯେହା ଦୁଇ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କୁ ବଧ କରିଥିଲା, ସେହି ପଶୁ ଦ୍ୱାରା ଏହା ବିଳମ୍ବିତ ଓ ବାଧିତ ହୋଇଥିଲା। ଫରାସୀ ବିପ୍ଲବର ସମୟରେ ସେହି ପଶୁଟି ନାସ୍ତିକତା ଥିଲା, ଏବଂ ଯେମାନେ "woke-ism" ପରିଚୟ କରାଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରବେଶ କରାଇଥିବା ନାସ୍ତିକ ଆନ୍ଦୋଳନର ଏହା ଏକ ପ୍ରତିରୂପ ଥିଲା—ଯାହା ଏବେ Future for America ଆନ୍ଦୋଳନର ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରାଯାଇ ବିଶ୍ୱକୁ ସାମ୍ନା କରୁଛି; ଏବଂ ତାହାପରେ Future for America ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପରାମର୍ଶରେ ଚାଲିବା ବନ୍ଦ କଲା, ଏବଂ ଯେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ଆଧୁନିକ ସମଲିଙ୍ଗୀ କାର୍ଯ୍ୟସୂଚୀକୁ ପ୍ରଚାର କରୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଭାବକୁ, ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ କରୁଥିବା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହ ମିଳିତ ଭାବେ, ମୋହରାଙ୍କନର ସମୟକୁ ବାଧା ଦେବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଲା।

> "ମୋତେ ଯାହା ବହୁତ କିଛି ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଛି, ସେସବୁ ମୋର ମନ ଉପରେ ଏମିତି ଭାବେ ଭିଡ଼ କରୁଛି ଯେ, ମୁଁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ କିପରି ପ୍ରକାଶ କରିବି ତାହା ପ୍ରାୟ ଜାଣିପାରୁନାହିଁ। ତଥାପି ମୁଁ ନୀରବ ରହିପାରିବି ନାହିଁ। ଯେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସହମାନବମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶାସନ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ଥାପିତ କରନ୍ତି, ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଯେଉଁ ପରିକଳ୍ପନାମାନଙ୍କୁ ନିନ୍ଦା କରିଛନ୍ତି ସେଗୁଡ଼ିକୁ କାର୍ଯ୍ୟରୂପେ ପରିଣତ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରଭୁ କ୍ରୁଦ୍ଧ। ପରମେଶ୍ୱର ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାପିତ କରିନାହାନ୍ତି ବୋଲି ଆପଣମାନେ ବୁଝିପାରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି—ଏହା ଦେଖି ମୁଁ ଯେତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଚକିତ, ତାହାକୁ ମୁଁ କଥାରେ ପ୍ରକାଶ କରିପାରୁନାହିଁ। ଏହି ନୂତନ ବ୍ୟବସ୍ଥାପନା ଆପଣମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରିବା ଉଚିତ୍, କାରଣ ଏହାକୁ ସ୍ୱର୍ଗର ଅନୁମୋଦନ ମିଳିନଥିଲା।"

“ସ୍ୱାଭାବିକ ହୃଦୟ ନିଜର କଳୁଷିତ, ଦୂଷଣକାରୀ ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆଣିବା ପାଇଁ ନୁହେଁ। ଆମ ଆସ୍ଥାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଲୁଚାଇ ରଖିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ। ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଘୋଷିତ ହେବା ଉଚିତ୍। ଏହା ଉଚ୍ଚସ୍ୱରର ଆର୍ତ୍ତନାଦରେ ପରିଣତ ହେବାକୁ ଅଟେ। ପ୍ରଭୁ ଏକ ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଛନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ସେ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସମାପ୍ତ କରିଦେବେ; କିନ୍ତୁ ସେହି ସମୟ କେବେ? ଏହି ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଘୋଷିତ ହେବାକୁ ଥିବା ସତ୍ୟ ସମସ୍ତ ଜାତିଙ୍କ ପାଖରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ୱରୂପେ ପ୍ରଚାରିତ ହେବାବେଳେ, ତାହା ପରେ ଶେଷ ଆସିବ। ଯଦି ଶୟତାନର ଶକ୍ତି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରି, ନିଜ ଇଚ୍ଛାମତେ ସବୁକିଛିକୁ ଚାଳିତ କରିପାରେ, ତେବେ ପ୍ରସ୍ତୁତିର ସମୟ ଦୀର୍ଘିତ ହେବ।”

“ଏହାହିଁ ସେହି ଆନ୍ଦୋଳନଗୁଡ଼ିକର ଗୁପ୍ତତ୍ତ୍ୱ, ଯେଉଁମାନେ ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଶୀର୍ବାଦର ସନ୍ଦେଶ ସହ ପଠାଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିରୋଧ କରିବା ପାଇଁ କରାଯାଇଥିଲେ। ଏହି ଲୋକମାନେ ଘୃଣାର ପାତ୍ର ହେଇଥିଲେ। ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ଦେଶକୁ ସେପରି ତୁଚ୍ଛ ଓ ଅବହେଳିତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସ୍ୱୟଂ ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଆଗମନ ସମୟରେ ଘୃଣିତ ଏବଂ ତୁଚ୍ଛ ହୋଇଥିଲେ। ଦାୟିତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପଦବୀରେ ଥିବା ଲୋକମାନେ ସେହି ସ୍ୱଭାବଗୁଣମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ଶୈତାନ ପ୍ରକାଶ କରିଆସିଛି। ସେମାନେ ମନମାନଙ୍କୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାକୁ, ମାନବୀୟ ଅଧିକାରକ୍ଷେତ୍ର ଅଧୀନରେ ସେମାନଙ୍କର ବିବେକ ଓ ପ୍ରତିଭାକୁ ଆଣିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛନ୍ତି। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଅଧୀନରେ ଆଣିବା ପାଇଁ ପ୍ରୟାସ ହୋଇଛି, ଯେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ଓ ପ୍ରଜ୍ଞା ନଥିଲା, କିମ୍ବା ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱ ଅଧୀନରେ କୌଣସି ଅଭିଜ୍ଞତା ନଥିଲା। ଏମିତି ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନଙ୍କ ଜନ୍ମ ହୋଇଛି, ଯେଉଁମାନେ କେବେମଧ୍ୟ ଦିନର ଆଲୋକ ଦେଖିବା ଉଚିତ ନଥିଲା। ସେହି ଅବୈଧ ସନ୍ତାନଟି ଜୀବନର ପ୍ରଥମ ଶ୍ୱାସ ନେବାମାତ୍ରେ ଦମନ କରାଯିବା ଉଚିତ ଥିଲା। ସୀମିତ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଈଶ୍ୱର, ସତ୍ୟ ଏବଂ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଚୟିତ ଦୂତମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଯେତେପରି ସାହସ କରିପାରୁଥିଲେ ସେତେପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପାୟରେ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବାଧା ଦେଉଥିଲେ। ଦୟାକରି ବିଚାର କରନ୍ତୁ, ଯେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ଦେଶମାନଙ୍କୁ ଅବହେଳା କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଶାସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଓ ଫରିଶୀମାନଙ୍କ ପରି ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତୁଚ୍ଛ କରିଛନ୍ତି, ଯେମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ଆଲୋକ ଓ ସତ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ—ସେମାନଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ଓ ଯୋଜନାରୁ କେତେ ଗୁଣ କିମ୍ବା ଶୁଭଫଳ ଆସିଲା।” The 1888 Materials, 1525.

2001 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର ସମୟ ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା, କାରଣ ସାତାନଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିମାନଙ୍କୁ “ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦିର” ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଏଠାରେ ଯେ ବିଷୟଟି ଦେଖିବା ଉଚିତ, ସେହି ହେଲା 1798 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମିଲ୍ଲରୀୟ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ 1844 ଅକ୍ଟୋବର 22ରେ ଚୁକ୍ତିର ଦୂତ ହଠାତ୍ ତାଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ଆସିଥିଲେ। ପୋପତନ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରା ବାର ଶତ ଷାଠି ବର୍ଷ ଧରି ମନ୍ଦିର ଓ ସେନାଦଳ ପଦଦଳିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ପୋପତନ୍ତ୍ର ତାହାର ମାରାତ୍ମକ ଆଘାତ ପ୍ରାପ୍ତ କଲା, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମିଲ୍ଲରୀୟ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କଲେ; ଏବଂ ମନ୍ଦିରର ପ୍ରତୀକ ହେଉଛି ଛେଚାଳିଶ ସଂଖ୍ୟା, ଅନେକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପରେ।

୧୧ ଅଗଷ୍ଟ, ୧୮୪୦ ତାରିଖରେ, ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟର ଦୂତ ଅବତରିଲେ, ଏବଂ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦର ବିଚାର ଆରମ୍ଭ ହେଲା। ସେହି ଇତିହାସ ଅକ୍ଷରେ ଅକ୍ଷରେ ପୁନରାବୃତ ହୁଏ।

ଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କରେ “ପୂର୍ବ ପବନ” ହିଁ ତର୍ଶୀଶର ଜାହାଜଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଡାଏ, ଏବଂ ସେହି ବଡ଼ ନଗର ତୂରକୁ ପତିତ କରେ, ଏବଂ ରାଜାମାନେ ଓ ବ୍ୟାପାରୀମାନଙ୍କୁ ତିନିଥର ଚିତ୍କାର କରି କହିବାକୁ ବାଧ କରେ, “ହାୟ, ହାୟ” (ଆଲାସ୍, ଆଲାସ୍)। କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଯିଶାୟଙ୍କ ଅଂଶକୁ ଆମେ ବିଚାର କରୁଛୁ, ସେଠାରେ “ପୂର୍ବ ପବନ”ର ଦିନ ହେଉଛି ସେହି ଦିନ, ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱର “ନିଜର ପ୍ରଚଣ୍ଡ ପବନକୁ ରୋକି ରଖନ୍ତି।” ଏହି ଅଂଶରେ “ପୂର୍ବ ପବନ”କୁ ଏପରି ଭାବରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖାଯାଇଛି, ଯେପରି ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବାଧା ନ ଦେଉ; ଏକ ଏମିତି କାର୍ଯ୍ୟ, ଯାହା ପର ବର୍ଷାର ସମୟରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଏ। ଏହି ଅଂଶରେ ଯେ “ପୂର୍ବ ପବନ”କୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖାଯାଇଛି, ସେହି ବିଷୟ ପର ବର୍ଷାକୁ, ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ, ଏବଂ ବାବିଲୋନରେ ଥିବା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନ୍ୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବାହାରେ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଛି। ସେହି ସମୟଖଣ୍ଡରେ, ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ମୋହର ଲଗାଇବାର ସମୟରେ, ଚାରି ଦୂତ ଚାରି ପବନକୁ ଧରି ରଖିଛନ୍ତି।

> ଏହା ପରେ ମୁଁ ପୃଥିବୀର ଚାରି କୋଣରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଚାରିଜଣ ଦୂତଙ୍କୁ ଦେଖିଲି; ସେମାନେ ପୃଥିବୀର ଚାରି ପବନକୁ ଧରି ରଖିଥିଲେ, ଯେପରି ପୃଥିବୀ ଉପରେ, ସମୁଦ୍ର ଉପରେ, କିମ୍ବା କୌଣସି ଗଛ ଉପରେ ପବନ ନ ବହେ। ପରେ ମୁଁ ଆଉ ଜଣେ ଦୂତଙ୍କୁ ପୂର୍ବଦିଗରୁ ଉଦୟ ହେଉଥିବା ଦେଖିଲି; ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଜୀବନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ମୋହର ଥିଲା। ପୃଥିବୀ ଓ ସମୁଦ୍ରକୁ କ୍ଷତି କରିବାକୁ ଯାହାଙ୍କୁ ଅଧିକାର ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେହି ଚାରିଜଣ ଦୂତଙ୍କୁ ସେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ଡାକି କହିଲେ, "ଆମେ ଆମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଦାସମାନଙ୍କ ଲଲାଟରେ ମୋହର ନ ଲଗାଇପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୃଥିବୀକୁ, ସମୁଦ୍ରକୁ, କିମ୍ବା ଗଛଗୁଡ଼ିକୁ କୌଣସି କ୍ଷତି କରିବେ ନାହିଁ।" ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୭:୧–୩।

"ପୂର୍ବ ପବନ"କୁ ରୋକି ରଖିବା, "କ୍ରୁଦ୍ଧ ଜାତିମାନଙ୍କୁ" ଧରି ରଖିବା, ଏବଂ "ଚାରି ପବନକୁ" ଅଟକାଇ ରଖିବା—ଏହା ସବୁ ଉତ୍ତରବର୍ଷାର ସମୟରେ ଘଟେ, କାରଣ ଉତ୍ତରବର୍ଷାର ସେହି ଅବଧିରେ ହିଁ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ମୁଦ୍ରା ରଖାଯାଏ। ଯେ ଚାରି ପବନକୁ ଚାରି ଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରୋକାଯାଉଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ଇସ୍ଲାମର ଗୋଟିଏ ପ୍ରତୀକ।

> "ଦୂତମାନେ ଚାରି ପବନକୁ ଧରି ରଖିଛନ୍ତି; ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଏକ କ୍ରୋଧାନ୍ଧ ଘୋଡ଼ାରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଯେହା ଛୁଟିଯାଇ ସମୁଦାୟ ପୃଥିବୀର ପୃଷ୍ଠଭାଗ ଉପରେ ଧାଇଯିବାକୁ ଚାହୁଁଛି, ଏବଂ ନିଜ ପଥରେ ବିନାଶ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ବହନ କରୁଛି।"
>
> "ଆମେ କି ଅନନ୍ତ ଜଗତର ସୀମାରେ ଥିବାବେଳେ ନିଦ୍ରାରତ ରହିବୁ? ଆମେ କି ନିରୁତ୍ସାହ, ଶୀତଳ ଓ ମୃତପ୍ରାୟ ହେଇ ରହିବୁ? ହାୟ, ଯଦି ଆମର ଗିର୍ଜାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଫୁଙ୍କାଯାଇଥିବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ଓ ଶ୍ୱାସ ଥାଆନ୍ତା, ଯେପରି ସେମାନେ ନିଜ ପାଦ ଉପରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇ ଜୀବନ୍ତ ହେଉଥାନ୍ତେ। ଆମକୁ ଦେଖିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଯେ ପଥ ସଙ୍କୀର୍ଣ୍ଣ, ଏବଂ ଦ୍ୱାର ମଧ୍ୟ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ। କିନ୍ତୁ ଯେବେ ଆମେ ସେହି ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ଦ୍ୱାର ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରବେଶ କରୁ, ତାହାର ବିସ୍ତାରର କୌଣସି ସୀମା ନାହିଁ।" Manuscript Releases, volume 20, 217.

ଆଗାମୀ ଲେଖାରେ ଆମେ ଏହି ବାସ୍ତବତାଗୁଡ଼ିକୁ ଆହୁରି ବିଚାର କରିବୁ, କାରଣ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଅଷ୍ଟମ ରାଜ୍ୟଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକିତ ସେହି "ଏହି ରାଜାମାନଙ୍କ ଦିନରେ", ଯାହା ସାତଟି ରାଜ୍ୟର "ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ", ପରମେଶ୍ୱର ଏକ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି।

> ଏବଂ ଏହି ରାଜାମାନଙ୍କର ଦିନରେ ସ୍ୱର୍ଗର ପରମେଶ୍ୱର ଏକ ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରିବେ, ଯାହା କଦାପି ବିନାଶ ହେବ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେହି ରାଜ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଜାତିଙ୍କ ପାଖରେ ଛାଡ଼ାଯିବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେ ସମସ୍ତ ଏହି ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଚୂର୍ଣ୍ଣବିଚୂର୍ଣ୍ଣ କରି ନଷ୍ଟ କରିଦେବ, ଏବଂ ସେ ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଥିର ରହିବ। କାରଣ ତୁମେ ଯେ ଦେଖିଲା, ହାତ ବିନା ପର୍ବତରୁ ଏକ ପଥର କାଟାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ସେହି ପଥର ଲୋହା, ପିତଳ, ମାଟି, ରୂପା ଓ ସୁନାକୁ ଚୂର୍ଣ୍ଣବିଚୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେଲା; ମହାନ ପରମେଶ୍ୱର ରାଜାଙ୍କୁ ଏହା ପରେ କଣ ଘଟିବ ତାହା ଜଣାଇଦେଇଛନ୍ତି; ଏବଂ ସେହି ସ୍ୱପ୍ନ ନିଶ୍ଚିତ, ଏବଂ ତାହାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ। ଦାନିଏଲ ୨:୪୪, ୪୫।